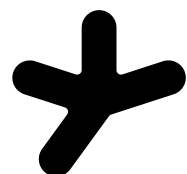

Handicaporganisationernes Hus

Handicaporganisationernes Hus

- 4 Forord
- 5 Indledning
- 6 Husets værdigrundlag
- 10 Husets realisering
- 14 Husets udformning
- 24 Perspektiver

Kære læser

Hver dag møder vi på arbejde i Handicaporganisationernes Hus – et af verdens mest tilgængelige kontorhuse. På hver eneste kvadratmeter har vi gjort os umage med at skabe et hus, der skaber plads til alle. Det er ikke bare godt for mig, der er blind, eller andre med handicap. Inkluderende byggeri er godt for alle at arbejde i eller besøge.

Vores vision er et samfund, hvor mennesker med handicap kan deltage, bidrage og være en del af fællesskabet. Hvis den vision skal blive til virkelighed, er det afgørende at udbrede idéerne om universelt design og brugerdrevet design.

Vi håber, ved at dele historien om huset og tankerne om inkluderende arkitektur, at kunne inspirere andre til at bygge for alle mennesker.

God læselyst.

Thorkild Olesen
Formand for Danske Handicaporganisationer, DH

I 2012 FLYTTEDE hovedparten af medlemsorganisationerne under Danske Handicaporganisationer (DH) ind i et nyt kontorhus i Høje Taastrup. Helt fra begyndelsen var bygherre, rådgivere og de udførende parter enige om, at projektet skulle stå som et dansk og internationalt fyrtårn for inkluderende arkitektur. Ambitionen var at bygge verdens mest tilgængelige kontorhus.

Eller sagt på en anden måde; bygningen skulle fungere som et foregangseksempel på et kontorhus, hvor tilgængeligheden er fuldt integreret i ligeværdige løsninger såvel i bygningen, som i indretning, inventar og kommunikation. Den bærende tanke er, at god tilgængelighed er nødvendigt for nogle og godt for alle.

Fyrtårn for inkluderende arkitektur

Det er lykkedes ved at tænke, tegne

og opføre bygningen på baggrund af ideen om at skabe et ligeværdigt tilgængeligt hus, og ikke mindst at involvere brugerne i byggeprocessen. Det betyder, at alle 300 medarbejdere, og andre, der dagligt besøger huset, færdes og arbejder på lige vilkår – uanset om de har en funktionsnedsættelse eller ej, og uanset karakteren af deres funktionsnedsættelse.

Fleere år efter, at bygningen er taget i brug, er den stadig et fyrtårn for inkluderende arkitektur, men der er ikke tale om status quo. I stedet kan Handicaporganisationernes Hus ses som et dynamisk laboratorium for fortsat udvikling af nye og innovative løsninger, der sikrer et ligeværdigt arbejdsliv. For at fortsætte med at være et af verdens mest tilgængelige kontorhuse, må huset konstant være i udvikling.

Set i et større samfundsmæssigt perspektiv medvirker den tilgang til at skabe et inkluderende arbejdsmarked, hvor alle kan være med og ingen hindres i at bidrage på grund af fysiske barrierer.

Mennesker med handicap ønsker et aktivt og selvstændigt liv. Det bliver muligt, når samfundet er tilgængeligt og indrettet for alle.

Husets værdigrundlag

6

Universelt design

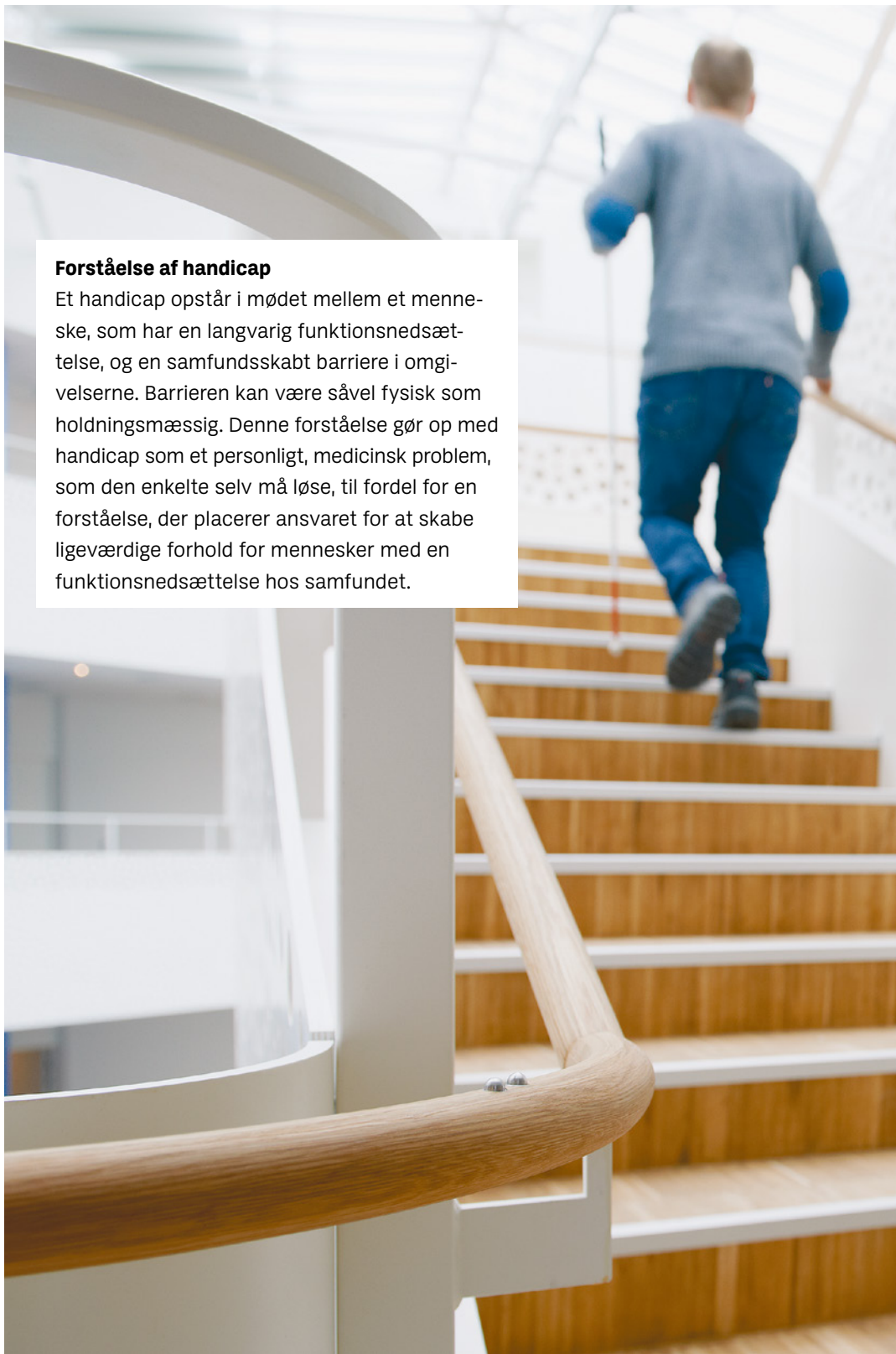
Universelt design er en designstrategi, som baseres på et inkluderende og mangfoldigt menneskesyn. Denne tilgang fokuserer på at inddrage brugerne og dermed på at udvikle byggerier, hvor menneskelige evner, kundskaber, krav og ønsker bliver tænkt ind i designet fra begyndelsen af designprocesserne. Universel design har til formål at skabe ligeværdige, inkluderende og tilgængelige bygninger og udearealer. På den måde kan alle deltage, opleve og fungere i de menneskeskabte miljøer på egen hånd eller sammen med andre. Med værdighed og ligeværdighed som grundværdier knytter universelt design sig tæt til rettighedsaspektet i FN's Handicapkonvention.

Tilgængelighed er et af midlerne til at opnå et inkluderende miljø. Vel og mærke ikke i form af særlige og specifikke løsninger til mennesker med funktionsnedsættelser, som ikke nødvendigvis genererer ligeværdighed. Men i form af løsninger som kan anvendes af mange, og som bidrager til et funktionelt, æstetisk design og udformning. Igennem universelt design åbnes der op for, at forskellige brugerbehov kan imødekommes af forskellige løsninger. Det gælder altså om at skabe en generel anvendelighed i den enkelte løsning, i en bygning og i samfundet som helhed.

Forståelse af handicap

Et handicap opstår i mødet mellem et menneske, som har en langvarig funktionsnedsættelse, og en samfundsskabt barriere i omgivelserne. Barrieren kan være såvel fysisk som holdningsmæssig. Denne forståelse gør op med handicap som et personligt, medicinsk problem, som den enkelte selv må løse, til fordel for en forståelse, der placerer ansvaret for at skabe ligeværdige forhold for mennesker med en funktionsnedsættelse hos samfundet.

FN's Handicapkonvention

I 2006 vedtog FN konventionen om rettigheder for personer med handicap, og Danmark ratificerede den i 2009. Det betyder, at Danmark forpligter sig til at sikre grundlæggende menneskerettigheder for personer med handicap. Når det gælder de fysiske omgivelser, skal personer med handicap således sikres en respektfuld adgang til alle bygninger på lige fod med andre, dvs. til skoler, boliger, sygehuse og arbejdspladser, foruden til veje og transportmuligheder. Konventionen taler altså om, at det er en menneskeret at have tilgængelighed og også om, at involverede aktører skal undervises i dette tema.

FN's Verdensmål

Det overordnede princip for FN's 17 Verdensmål, Leave No One Behind, afspejler menneskerettighedernes grundlæggende principper om ligebehandling og ikke-diskrimination. Princippet indgår blandt andet i Verdensmål nr. 10, som handler om at minimere ulighed, og i Verdensmål nr. 11, der har som mål at skabe bæredygtige byer og lokalsamfund – ikke mindst bæredygtighed, som udover de økonomiske og miljømæssige aspekter, tager vare på den sociale ambition at inkludere alle mennesker i samfundet.

THE GLOBAL GOALS
For Sustainable Development

Husets realisering

Dialog som rød tråd i processen

Processen forud for realiseringen af Handicaporganisationernes Hus brød på flere områder med gængs praksis. Som bygherre indså DH tidligt, at opgaven måtte gribes utraditionelt an, hvis der skulle komme et nyskabende resultat ud af den.

DH havde på forhånd lagt sig fast på, at konkurrencen skulle gennemføres som en totalentreprisekonkurrence, men at prisen kun skulle vægte 25 pct., mens de kvalitative kriterier vægtede hele 75 pct. i vurderingen af forslagene. Derfor skulle de bydende aflevere tilbudsprisen i en lukket kuvert, som først blev åbnet efter, at forslagenes indholdsmæssige kvaliteter var bedømt. DH ønskede at vise, at et universelt designet kontorhus ikke bliver dyrere at opføre end et almindeligt kontorhus, når det vel at mærke tænkes ind fra begyndelsen som en integreret designstrategi.

Også i forhold til samarbejdsformerne var der noget nyt på spil. Først blev arkitekter, ingeniører og totalentreprenører prækvalificeret enkeltvist, og derpå blev fem hold sammensat af DH. Normalt sætter totalentreprenøren sit eget hold af rådgivere, men DH ville blande kortene anderledes i håbet om, at nye samarbejder ville resultere i nye

kreative ideer og erkendelser, fordi de involverede ikke kunne gøre brug af vante arbejdsgange.

Den røde tråd gennem alle faser – fra udbud, prækvalificering, konkurrence og frem til opførelsen af bygningen – var åben dialog og samarbejde på tværs af de involverede parter. Faktisk også helt ud på byggepladsen, hvor entreprenøren brugte energi på at forklare husets særlige vision for håndværkerne. Processen bærer således en stor del af ansvaret for, at det lykkedes at indfri ambitionen om at skabe en bygning, der fungerer ligeværdigt for alle brugere, og samtidig er et eksempel til efterfølgelse.

Miniuddannelse skabte ny erkendelse

Det var ingen hemmelighed for deltagerne, at kun tre teams i sidste ende skulle deltage i den planlagte totalentreprisekonkurrence om at projektere og give pris på bygningen. For at finde frem til hvem de tre hold skulle sammensættes af, skulle alle deltage i og bestå en obligatorisk miniuddannelse arrangeret af DH i samarbejde med Statens Byggeforskningsinstitut (SBI). Den havde blandt andet til formål at få deltagerne til at opleve på egen krop, hvilke udfordringer brugere med et handicap møder i hverdagen. Derfor

rummede miniuddannelsen 'prøvelselv øvelser', hvor deltagerne testede en bygnings fysiske omgivelser, mens de brugte henholdsvis kørestol, høreværn, mobility-stok og bind for øjnene.

Miniuddannelsen var en aha-oplevelse i forhold til at forstå den grundlæggende betydning af tilgængelighed som arkitektonisk præmis, og i forhold til at forstå nogle af brugerens vilkår. I et større perspektiv

sikrede den også, at alle deltagere havde samme viden og derfor kunne diskutere muligheder fra samme afsæt. Den skabte kort sagt en fælles vision.

Brugerinvolvering

I sagens natur blev der forud for hele konkurrenceprocessen gennemført en omfattende brugerinvolvering. I to separate spor afdækkede processerne dels de interne behov til indretning af arbejds-

pladser og arbejdskultur i de enkelte organisationer, dels tilgængeligheden i den samlede bygning. Formålet var at få et billede af, hvad der skulle til for at skabe et kontorhus, som kunne rumme alle typer af handicap – både fysiske, psykiske, kognitive og sensoriske handicap. Målet var ikke at skabe én løsning, som passer alle. Der er derfor skabt mange forskellige løsninger i huset, og på den måde er der altid en løsning, som passer den enkelte, uanset funktionsevne.

Husets udformning

Koblet til omverden

Handicaporganisationernes Hus ligger ca. 350 meter fra offentlig trafik ved Høje Taastrup Station og med nem adgang til motorvejen. Huset er placeret som en solitær bygning i et åbent landskab og er umiddelbart synlig fra stationen. For at understrege vigtigheden af at integrere og samtænke bygningen med det omgivende byrum, så den ikke ligger som en isoleret ø af universelle løsninger, er der arbejdet bevidst med at koble huset med infrastrukturen, der forbinder det med resten af samfundet. En gangsti, som er adskilt fra biltrafik og forsynet med ledelinje, leder således gående sikkert fra stationen frem til hovedindgangen, uden at de skal krydse biltrafikken.

Husets placering på grunden opdeler arealet i to forskellige uderum, med hver sin funktion og hvert sit udtryk. Mod øst ligger ankomst- og parkeringsarealer, samt hovedindgangen, mens en rekreativ sansehøve med opholdsarealer, varieret beplantning som frugttræer, højbede med blomster og krydderurter, er anlagt i landskabet vest for bygningen. En grussti med naturlig ledelinje, der følger husets form, slynger sig gennem haven og forbindes med en bilfri gangzone langs husets sydlige og østlige facader. Grusstien er anlagt med slotsgrus, som er mindre i diameter end normalt grus, og derfor er nemmere at færdes på med kørestol eller rollator. I haven er der også anlagt en hundegård, hvor fører- og servicehunde kan løbe frit.

Parkeringsarealet er niveaufrit, anlagt med en jævn og glat asfaltoverflade, der gør det lettere for blinde og kørestolsbrugere at færdes på parkeringspladsen. Arealet rummer 48 handicap-parkeringspladser af forskellig størrelse. De er placeret nærmest hovedindgangen og er forbundet med den via fodgængerpassager,

som er forsynet med hvide striber, der danner kontrast til den sorte asfalt, så de er tydelige for mennesker med synsnedsettelse. Derudover er der 100 parkeringspladser, 10 el-parkeringspladser og 2 håndværker-parkeringspladser, alle med tydelig angivelse af funktion.

En ledelinje af beton er udformet som en lav plint, der adskiller gangsti og parkeringsarealet langs husets østfacade. Adskillelsen af gangsti og

parkeringsareal sikrer, at det er trygt at færdes langs husets facade, uden fare for at der kommer biler kørende. Plinten har flere funktioner end blot at skabe en grænse, idet den også rummer byrumsinventar som bænke, skraldespande og skiltning, der således ikke står og fylder op, så brugerne af huset risikerer at støde ind i dem.

Fodgængerpassagerne på parkeringsarealet leder frem til indgangspartiet, hvor opmærksomhedsfelter fortsætter over i risten ved indgan-

gen og videre ind i vindfangets gulvtæppe som en taktil ændring af retning og mønster, der på den måde får funktion af ledelinje. Risten er desuden udformet så hverken førerhundepoter eller mobility-stokke sidder fast. De automatiske glasskydedøre i indgangspartiet er forsynet med vandrette markeringer, for at gøre dem tydelige for mennesker med synsnedsættelse.

Søstjerne med fire arme

Et grundlæggende princip i Handicaporganisationernes Hus er, at alle universelle løsninger er indtænkt helt fra begyndelsen af designprocessen i såvel bygningens hovedgreb, som i dets funktioner og detaljer. Det betyder, at de er naturligt integrerede i bygningen – de er usynlige og signalerer ikke hjælpemidler, eller udstiller brugerne af huset.

Huset er formet som en søstjerne med fire arme, og det er der en god grund til. En rund bygning, som rådgiverne først havde tegnet, er i princippet uendelig og derfor meget svær at orientere sig i for blinde og mennesker med nedsat synsevne. I stedet blev cirklen

trykket sammen fire steder, så de fire arme opstod. Dette greb resulterede i, at husets centrale, glasoverdækkede atrium blev femkantet, hvilket skaber tydelige orienteringspunkter i hvert knæk. Atriet forbinder alle etager og er husets centralnervesystem; det er her alle mødes og interagerer, og herfra kan man orientere sig i forhold til husets fire kontorfløje, der vender henholdsvis mod nord, nordvest, sydvest og sydøst. På samme måde kan man fra kontorfløjene orientere sig mod lyset fra atriet og finde tilbage til husets centrum.

Way-finding med farver, lys og lyd

Farver, lys og lyd er brugt bevidst til at skabe en arbejdsplads, hvor alle ansatte kan fungere på lige fod.

Farver er således et redskab til at orientere sig i huset, og hver kontorfløj har derfor sin egen signaturfarve – rød, blå, grøn og lilla – som er valgt ud fra graden af kontrast i forhold til omgivelserne og i forhold til hinanden. Farverne markerer sig dels på kontorfløjenes vægge ud mod atriet, dels på hele den centrale kerne i hver fløj, og ansatte og besøgende bruger farverne til at orientere sig om, hvor de befinder sig. På husets oversigtskilte går farverne også igen, hvor de angiver, hvilken kontorfløj husets forskellige organisationer holder til i.

Funktioner

Huset er i fire etager med kælder. Stueetagen og kælderen er offentlige og rummer blandt andet reception, lounge, mødecenter og kantine, mens kælderen blandt andet huser et fitnessrum og et rum til medieproduktion.

De tre øvre etager er ikke-offentlige og danner ramme om små og større kontorer samt åbne kontorarealer, med tilhørende interne møderum og servicefunktioner som tekøkkener, garderobe, kopirum, flexrum og toiletter. Alle kontorer ligger ud mod facaderne, mens servicefunktionerne er placeret i centrale kerner midt i kontorfløjene.

Fakta

Indviet: 2012

Areal: 12.600 m²

Byggesum alt inkl.: ca. 260 mio. kr.

Byggepris per kvadratmeter (ekskl. grund og inventar): 15.997 kr.

Det glasoverdækkede atrium har altid – både når solen skinner, og når det er skyet – en tilpas mængde dagslys, der gør, at brug af kunstlys sjældent er nødvendigt. Dagslys er godt for alle, men godt dagslys betyder også, at det er lettere for mennesker med nedsat hørelse at mundaflæse.

Også akustikken i det store atrium er tillagt særlig opmærksomhed, idet mange mennesker dagligt færdes i rummet. Det kræver en særlig indsats at skabe et behageligt lyd-klima for alle, men ikke mindst for mennesker med nedsat syn, som også navigerer efter lyd. God akustik er også vigtigt for mennesker med psykiske eller kognitive handicap, som let overstimuleres, og for mennesker med hørehandicap. Derfor har værnet langs balkonerne i atriet mere end én funktion. Dels yder det naturligvis sikkerhed, dels regulerer værnet akustikken i rummet takket være dets cirkulære perforerede fronter, som er forsynet med lydabsorbende materiale bag overfladen. Endelig betyder det perforerede værn, som giver udsyn til hele rummet, at også kørestolsbrugere kan orientere sig i rummet uden problemer.

Vinduerne i kontorerne er højere end de nedhængte installationslofter, og

sammen med en lav brystningshøjde under vinduerne sikrer det, at tilstrækkeligt dagslys når langt nok ind i kontorerne, foruden at de giver et optimalt udsyn.

Der er dog også taget højde for, at medarbejderne kan styre lysindfaldet efter individuelle behov og præferencer. Den udvendige solafskærmning består af to systemer: Fastmonterede lodrette metallameller, der løber ubrudt ned ad facaden til lige over stueetagen. De har en ru overflade og er pulverlakeret i en lys gylden farvetone, som skaber et varmt lysindfald i kontorerne, uanset orientering i forhold til verdenshjørner. Desuden en automatiseret solafskærmning, som kan styres individuelt af den enkelte medarbejder.

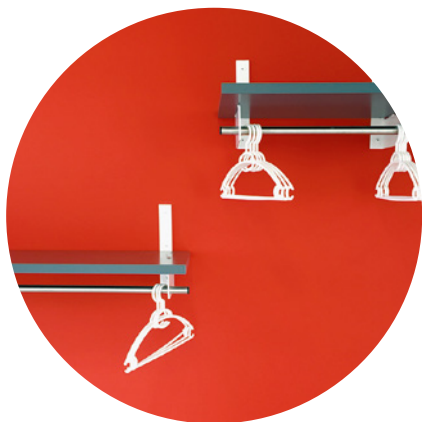
Gennemtænkte detaljer

Handicaporganisationernes Hus rummer mange gennemtænkte løsninger og detaljer, der viser, at ligeværdighed og modsatrettede behov ikke behøver at kollidere.

● Et fint eksempel på, hvordan man løser en fysisk udfordring ved hjælp af universelt design, er receptionen. Skranken er ganske enkelt udformet som et sammenhængende arkitektonisk element i to højder, så gående og kørestolsbrugere kan få information på ligeværdig vis og i øjenhøjde.

● Husets hovedtrappe, der går hele vejen op gennem atriet, er placeret ved siden af elevatorerne i overensstemmelse med 'følges-ad-princippet'. Det gør, at to medarbejdere med forskellige behov kan vælge den løsning, der fungerer bedst for dem – og så tale videre på næste etage. Elevatorerne kan betjenes med en håndbetjent elevatorknap eller med et fodpanel, og hvis elevatoren kaldes med fodpanelet, er det ikke nødvendigt at bruge knappanelet inde i elevatoren, idet den så stopper på alle etager. Elevatoren åbner desuden i begge ender, så brugere i kørestol ikke behøver at vende rundt for at komme ud.

- På samme måde som receptionen imødekommer garderoberne også menneskers forskellige højde. Her er der mulighed for at hænge sit overtøj op i to forskellige højder. Denne løsning hjælper flest muligt til at være selvhjulpne i huset.

- I husets stue- og kælderetage kan man følge en ledelinje hele vejen rundt i atriummet. Ledelinjen hjælper blinde til at navigere i huset.

- Skiltningen er også en del af husets 'way-finding'-strategi, og her er overskuelighed et nøgleord, hvilket er en god hjælp for alle, mens personer med et psykisk eller kognitivt handicap kan have særligt gavn af dette. Skiltene rummer både farver og reliefskrift, som kan aflæses med fingrene, og på den måde er der flere muligheder for at orientere sig.

- Mange af husets detaljer er små, men har stor betydning. En sådan er de små 'lede-knopper' af metal, som er nedfældet halvt i håndlisten, og som bruges af blinde til navigering i huset. I håndlisten ved trapperne markerer én knop første sal, to fortæller, at man befinder sig på anden sal, og tre knopper siger tredje sal. Knopperne markerer også, hver gang man passerer en kontorgang. De små metalknopper fungerer samtidig som et fint dekorativt element.

●
En fælles indretning af alle toiletter skaber ikke ligeværdighed. Brugernes forskellige behov har således resulteret i ikke mindre end syv forskellige toilettyper fordelt rundt om i huset, så alle kan finde et, de kan bruge. Piktogrammer på dørene viser, hvordan toilettet er indrettet. Dette viser, at forskellige brugerbehov kan imødekommes af forskellige løsninger, enten ved, at der er én løsning for alle, eller ved, at der er en løsning for alle.

●
Håndtag på dørene er specialdesignet til huset. De er af plast, så de ikke er kolde at røre ved, og de kræver kun lav betjeningskraft, hvilket har betydning for brugere med gigt. Der er også lavet god plads mellem håndtaget og døren så håndtaget er nemt at få fat om.

●
Ved at udskifte luften i huset 2,5 gange så ofte som i et almindeligt kontorhus, opstår et optimalt indeklima med effektiv ventilering, der sikrer, at pollen og dieselpartikler fra den nærliggende jernbane ventileres ud. Det er godt for alle og har også stor betydning for medarbejdere med allergi eller astma.

●
Stikkontakter i huset er lette at se, fordi de er sorte på lyse vægge og hvide på farvede vægge. Kontrasten i farver er særligt til gavn for mennesker med nedsat syn.

● Der er indrettet tre brandsikre zoner som verdens første ligeværdige evakueringsystem. Branddørene er monteret med motor, så de er lettere at åbne, og det betyder, at kørestolsbrugere og gangbesværede selv kan bringe sig i sikkerhed. Der er overtryk i zonerne, så røg automatisk bliver holdt ude af rummet, og man kan opholde sig sikkert i op til en time inde i den brandsikre zone. Alle elevatorer i huset kører selvom brandalarmen går, så alle, uanset funktionsevne, kan evakuere sig selv. Når brandalarmen går, kan det ikke blot høres, men også ses, idet røde lamper i loftet blinker. Brandøvelser har vist, at hvis huset har 300 medarbejdere, hvoraf 20 pct. er kørestolsbrugere, kan bygningen evakueres på 6 minutter.

● I kernerne af hver kontorfløj findes der pauserum, som alle kan bruge til at tage en 'time out' eller et hvil. Pauserummene gør det blandt andet lettere for personer med et psykisk eller kognitivt handicap at fungere på arbejdspladsen, og det er brugbart for alle.

● En vigtig løsning for folk med et hørehandicap er teleslynger, og de findes i receptionsdisken, elevatorerne og i alle mødelokaler.

Huset har fra start været et fællesskab for handicaporganisationer og andre organisationer med relation til handicapområdet. En lang række handicaporganisationer flyttede ind i huset i 2012. Enkelte er flyttet fra, og andre er flyttet til over de seneste år. I 2023 bor 30 organisationer i Handicaporganisationernes Hus, heraf er 16 medlemsorganisationer i DH.

Handicaporganisationernes Hus har siden 2012 dannet ramme for mange menneskers arbejdsliv. Spørgsmålet er, om indsatsen for at skabe en på alle måder ligeværdig arbejdsplads er lykkedes?

Statens Byggeforskningsinstitut (SBI) gennemførte i 2016 en grundig eva-

luering af processen bag realiseringen af huset samt brugernes oplevelser. Evalueringen viste, at meget er lykkedes, og at brugerne generelt er glade for huset. Overordnet er husets brugere også enige om, at huset er både tilgængeligt og ligeværdigt. Men evalueringen pegede også på en række løsninger, som ikke fungerede som forventet. På baggrund af denne læring og erfaringer fra brugernes hverdag er huset løbende blevet tilpasset og udviklet.

Laboratorium med eksempelverdidi

Det har aldrig været tanken, at huset skulle stå som et eksempel på tilgængeligheds løsninger anno 2012. Snarere er det ønsket, at Handicap-

organisationernes Hus skal være et laboratorium, hvor der løbende foretages ændringer og udvikles nye løsninger i takt med, at der høstes ny viden og nye erfaringer. På den måde skal huset også fremover have eksempelværdis. Dels helt konkret i forhold til, at de indvundne erfaringer kan repliceres i lignende byggeprojekter. Dels i et videre samfundsmæssigt perspektiv ved at pege på, at der er samfundsøkonomisk værdi i at indrette byrum, bygninger og grønne udearealer ved hjælp af universelt design og ud fra et inkluderende arkitektonisk perspektiv.

DH arbejder for, at mennesker med handicap kan leve et liv som alle andre. Mennesker med handicap skal kunne deltage, bidrage og være en del af fællesskabet.

Med andre ord: Der er sund fornuft og god samfundsøkonomi i, at ingen mennesker isoleres hjemme på grund af fysiske barrierer i bygninger og byer, men at alle derimod kan komme på arbejde og deltage i samfundet på lige fod.

Læs mere om huset her:

www.handicaporganisationerneshus.dk

Ønsker du at booke et mødelokale i huset?

Kontakt husets mødecenter på mail mc@hhdrift.dk

eller tlf. 44 14 40 98.

Du kan også følge huset på LinkedIn under profilen

[LinkedIn - Handicaporganisationernes Hus](#)

AKTØRER

Bygherre: Danske Handicaporganisationer (DH)

Bygherrerådgivere: Gottlieb Paludan Architects, Rambøll, mtre

Totalentreprenør: NCC

Rådgivere: CUBO Arkitekter, Force4 Arkitekter, NIRAS, Møller & Grønberg

FONDE

Opførelsen af huset: Realdania, Den A.P. Møllerske Støttefond, VILLUM FONDEN

Projektets udvikling og gennemførelse: Realdania, Augustinus Fonden, Bevica Fonden, Vanførefonden

© Danske Handicaporganisationer, 2023
2. oplag

Redaktion 1. oplag: Tony Bech og
Jens Anton Tingstrøm Klinken,
Danske Handicaporganisationer

Redaktion 2. oplag: Emilie Marie
Thams og Katrine Mandrup Tang,
Danske Handicaporganisationer

Tekst: Birgitte Kleis,
Arkitekturformidling.dk

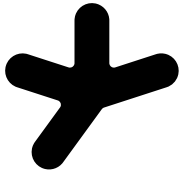
Grafik: Jesper Lind Jans,
10 Grafisk Design & Forlag

Foto:

- Martin Schubert: Side 4, 5, 6, 8, 9,
10, 11, 15, 18 (til højre og venstre),
19 (til højre), 23, 25, 26, 27, bagside
- Tony Bech: Side 12, 13 (nederst til
højre), 20 (nederst til højre), 21
(øverst til venstre)
- René Sørensen Overby: Side 13
(øverst til venstre og nederst til ven-
stre), 19 (øverst til venstre), 28
- Jens Markus Lindhe: Side 16, 20
(til venstre)
- Malene Anthony Nielsen: Side 22, 24
- Jesper Lind Jans: Side 20 (øverst til
højre), 21 (øverst til højre)
- Jeppe Carlsen: Forside, 18 (midt for)

Tryk: Narayana Press

Dette magasin findes online på
www.handicaporganisationerneshus.dk

Husets værdigrundlag
Husets realisering
Husets udformning
Perspektiver

